

jekter, man beskatter, hele den Skat, Samfundet bør have. I ingen af de Retninger kan det derfor siges, at dette Forslag peger mod det Maal, man ønsker at naa.

Den højtærede Minister sagde, at jeg holdt ikke af, at Ministeren talte om Teorier. Jo, naar det bare er gode Teorier, Ministeren taler om, har jeg ikke det ringeste imod det. Men derimod har jeg ganske vist noget imod, at Ministeren udtaler sig saadan, at man skal faa den Opfattelse, at alt det, jeg siger, er Teori, men at alt det, Ministeren siger, er Praksis. Det er den Anvendelse af Ordene Teori og Praksis, jeg har udtalt mig imod. Jeg har ikke noget som helst imod, at den Opfattelse, jeg har, er Teori. Jeg er endog saa vis paa, at det er en god Teori, og der skal være en god Teori bag enhver Praksis. Men den Opfattelse vil jeg nødvendig have, man skal komme til, at det, Ministeren forsvarer, er Praksis, og det, den, der ikke er enig med ham, forsvarer, er bare Teori. Der er jo nogle Mennesker, der nære en ganske suveræn Foragt for Teori. Det er for det meste dem, der ikke have Spor af Anelse om, hvad Teori er, de der ikke kende noget til Teori. Det kan man derfor ikke sige noget til. Man kan i alt Fald ikke forlange, de skulle have stor Respekt for Teorier.

Det glæder mig, at den højtærede Minister indrømmer, at det Forslag, min Partifælle og jeg have stillet, er baade logisk og konsekvent stillet op. Men jeg er ked af, at han saa ikke kan gaa med til det. Den ærede Minister har den Grund til at holde sig tilbage, at Forslaget vil vække nogen Misfornøjelse. Ja, det er jo endelig ikke væsentligt. Det kan være en væsentlig Ting lige foran et Valg, at et Ministerium ikke ønsker en Lov gennemført, som kan vække Misfornøjelse mod Ministeriet. Men det væsentlige i alt Lovgivningsarbejde er dog, at vi søge at gøre Lovgivningen saa god og saa retfærdig som muligt. Navnlig naar det er en ny Sag, vi ere inde paa, skulle vi se at faa den ind i det mest retfærdige Spor, det er muligt at faa den ind i.

Ministeren mener, at en Lov, som blev gennemført i Overensstemmelse med det Forslag, som min Partifælle og jeg have stillet, vil blive opfattet som værende for haard og som en Uretfærdighed af dem, som det kom til at virke iblandt. Ja, vi vide jo nok, at alle de Mennesker, der faa forhøjede Skatter, ville altid være tilbøjelige til at være misfornøjede med den Ordning, der giver dem de forøgede

Skatter. Saadan har det alle Dage været, og saadan vil det ogsaa blive ved at være. Men af den Grund kan man dog ikke afholde sig fra at komme ind paa en Omlægning af Skatterne, naar man ved denne Omlægning gør dem retfærdigere. Det tror jeg altsaa, Ministeren godt kan se bort fra. Men Sagen er, i dette Øjeblik gaar det med Ministerens Opfattelse som med Flertallets Opfattelse af dette Lovforslag i det hele taget, at Ministeren slet ikke er bange for at gaa med til et Lovforslag, der er uretfærdigt mod Samfundet — det er det, vi stadig skulle lægge Mærke til, man vil ikke give Samfundet det, som er Samfundets, men derimod er man meget bange for at gaa med til et Lovforslag, som er uretfærdigt mod den enkelte. Jeg er ogsaa bange for at gaa med til et Forslag, som er uretfærdigt mod den enkelte, men vil lige saavel værge mig imod at gaa med til et Lovforslag, der er uretfærdigt mod Samfundet, og jeg tror, som sagt, at det Forslag, som forelægges her fra Regeringens Side, baade er uretfærdigt mod den enkelte Privatmand og mod Samfundet. Derfor er det ikke noget godt Forslag.

Jeg vil gaa med til, at Forslaget kommer op til Landstinget, og jeg tror ikke, jeg har sagt, at jeg haaber, Landstinget ikke bliver færdigt med Lovforslaget, men jeg henviste vist kun til, at der fra een Side, som maa antages at repræsentere Landstingets Mening, var udtalt den Anskuelse, at Landstinget ogsaa grundigt vilde behandle denne Sag. Derfor mente jeg, der ikke var Grund til at antage, at man vilde blive færdig med denne Sag, og at dette Forslag skulde blive ophøjet til Lov i denne Samling.

Men jeg indrømmer, det er et Fremskridt, at man er kommen ind paa den Tankegang, paa Grundlag af hvilken det Forslag, min Partifælle og jeg stille, er bygget op logisk og klart, som Ministeren sagde, den Tankegang, at de Værdier, som Samfundet frembringer, ere Samfundets og ikke den private, og dem har den private ikke Lov at inkassere. Men jeg ønsker selvfølgelig, at man paa samme Maade kommer ind paa den Tankegang, at der, hvor det er den private, der frembringer Værdier, har Samfundet ikke Lov at tage dem fra ham. Jeg indrømmer altsaa, at det er et Fremskridt, at man er inde paa det Grundlag. Men medens Ministeren erkender, at det Forslag, min Partifælle og jeg have stillet op, er logisk og konsekvent, saa paastaar jeg, at Ministerens Forslag